

1886. Njegova mati je bila avstrijska nadvojvodinja Kristina. Španski prestol je zasedel l. 1902. Leta 1906. se je poročil z angleško princico Battenberško. Rodili so se mu štirje sinovi in dve hčerki. Njegovo vladanje ni bilo srečno in je bil leta 1931. ob p. stol, ker je postala Španija republika. V pregnanstvu je

živel delno v Franciji, delno v Angliji, delno v Avstriji. Za nekaj časa se je bil naselil ob Vrbskem jezeru. Smrt ga je dohitela v Italiji. Blagopokojni je bil katoliški vladar in mu je v bolezni v Rimu papežev tajnik sporočil blagoslov sv. očeta. Na smrtni postelji je prejel sv. zakramente za umirajoče.

## Kratke tedenske novice

Nemški poslanik v Beogradu von Heeren je v ponedeljek v Zagrebu obiskal bana dr. Šubišića, v torek pa podpredsednika vlade dr. Mačka.

Angleški zunanji minister Eden, ki je bil zadnje dni na službenem obisku v Turčiji, se je prijel 2. marca v Atene, kjer bo ostal več dni.

Silovit potres v severnogrškem mestu Larisa je v preteklem tednu porušil 40% hiš in je ostalo brez strehe 28.000 prebivalcev.

Za Antonescovo politiko v Romuniji je glasovalo 1.163.095 oseb, proti pa je bilo oddanih 1515 glasov.

Diplomatski odnosi med Anglijo in Bolgarijo še niso prekinjeni. Angleška vlada je prepustila poslaniku v Sofiji Rendellu odločitev glede prekinitev diplomatskih stikov.

V okviru dogodkov na Balkanu ne gre toliko za položaj Bolgarije, ampak si hoče Nemčija z zasedbo bolgarskega ozemlja zavarovati romunske petrolejske vrelce, končati grško-italijansko vojno in izpodriniti Anglijo z Balkana.

Zastopnik ruske vlade Višinski je k pristopu Bolgarije k trojni zvezi izjavil, da 1. korak bolgarske vlade ne vodi k miru, ampak k vojni, in 2. da Rusija, zvesta svoji mirovni politiki, ne bo nudila Bolgariji nobene pomoči.

Bolgarija je enajsta država, za katero so Zedinjene države v tej vojni odredile zaporo kreditov.

Bolgarski poslanik Momčilov v Londonu je odstopil v znak protesta proti pristopu Bolgarije k trozvezi: Nemčija, Italija, Japonska.

Turčija je minirala prehod skozi Dardanele za vse ladje. Plovba skozi to morsko ožino je brez posebnega turškega vodnika nemogoča.

»Čete svobodnih Francozov« so zavzele znamenito hlbjsko zelenico Kufra 1. marca. Ujetih je bilo okrog tisoč Italijanov in zaplenjena je bila velika množica vojni potrebščin.

Izredno številne nemške čete se zbirajo okrog Bruslja v Belgiji. Poznavalci razmer pravijo, da so to neposredne priprave za veliki nemški napad na angleške otoke.

Nemški tovorni parnik »Leck« je prodrl angleško blokado in je srečno pripeljal iz Bordeauxa v zasedeni Franciji v Rio de Janeiro v Južni Ameriki. Za to pot je rabil 31 dni.

Na 18. konferenci komunistične stranke Sovjetske zveze je bil bivši komisar za zunanjo politiko Litvinov izključen iz vodstva stranke.

Koj po izglasovanju zakona o pomoči in posojanju vojnega materiala demokratičnim državam namerava Roosevelt sestaviti tako zvano obrambno vlado, v kateri bodo: zunanji minister Hull, vojni minister Knox in mornariški minister Stimson.

## Ali si že obnovil naročnino?

## Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Velika dobrotnica revežev umrla v Otiškem vrhu pri Dravogradu. V Otiškem vrhu je umrla 82 letna Marija Poberžnik, p. d. Gašparica. Ljudje jo bodo ohranili v najboljsem spominu kot veliko dobrotnico revežev. Počivaj v miru, blaga duša, preostalim naše sožalje!

Dobra krščanska prababica umrla v visoki starosti 89 let. V Mariboru je umrla v Loški ulici stanujoča 89 letna zasebnica Ana Januš. Rajna je bila pred leti pri Sv. Petru pri Mariboru s svojimi že davno rajnim možem Mihaelom viničarka. Vzgojila je dvoje otrok. Sin ji je padel med svetovno vojno, hčerka pa je dobro omožena v Mariboru. Pogreb blagopokojne, ki je bila vzorna mati, stara mati in prababica, se je vršil 23. februarja na pokopališču na Pobrežju ob obilnem spremstvu sorodstva, zancev, Krščanske ženske zveze in mnogoterih šentpeterčanov. Številna udeležba pri pogrebu je dokazala občo priljubljenost, katere se je veselila dobra prababica v Mariboru in v St. Petru. Vsem, ki so posodili rajni zadnjo pot, iskreni: Bog plačaj! Bodi Vsemogočni blagi ženični večni plačnik, žalujočim preostalim naše sožalje!

Solarka umrla v Košakih pri Mariboru. Kruta smrt je ugrabila po dolgi in mučni bolezni učenka 4. razreda krčevinske šole Mernik Bariko, edino hčerko Dvoršakovih. 25. februarja so jo spremlili otroci krčevinske šole, učiteljstvo, starši, sorodniki in znanci na njeni zadnji poti. Otroci so ji zapeli »Blagor mu« in »Vigred«. Ob grobu sta govorila g. katehet in ena njenih sošolk — nji v slovo, staršem v tolažbo. Naj bo zemljica lahka pridni in dobri deklici!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« umrl. Položili smo k večnemu počitku posestnika Jožefa Ričnik, p. d. Miklavca, v Ribnici na Pohorju poleg njegove pred petimi leti umrle žene Antonije. Rajni je marljivo gospodaril na svojem posestvu polnih pet in petdeset let. Svojo bolezen je prenašal vdan v božjo voljo, saj je bil veren katoliški mož. Večkrat se je v bolezni pokrepčal s sv. zakramenti ter tudi spravljen z Gospodom zaspal v 80. letu svoje življenjske dobe. Na njegovi zadnji poti ga je spremljal ob veliki množici faranov poleg domačega g. župnika tudi g. Leber iz Vuhreda. Na domu in na grobu pa mu je domači pevski zbor zapel poslovinne pesmi. Rajni naj počiva mirno med ženo in v vojni umrlim najstarejšim sinom Francetom, žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Smrt vzornega moža pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Na mastno nedeljo nas je zapustil vrli mož in gospodar Jožef Fras iz Pernice. Pokojni je

bil globoko veren, saj ga ni manjkalo nobeno nedeljo pri sv. maši. Kako je bil priljubljen, je pričal pogreb, saj se je zbrala ob grobu skoro vsa fara. Domači cerkveni pevski zbor mu je zapel v slovo doma in ob grobu, kjer mu je spregovoril tudi domači g. župnik. Naj počiva v miru!

Blaga mamica umrla pri Sv. Petru pri Gornji Redgoni. Zalostno so zadoneli zvonovi prejšnji teden in naznanili tužno vest, da je nemila smrt po kratki bolezni pretrgala nit življenja daleč na okoli znani blagi mamič Barbari Sattler iz Stanešinc. Delaj in moli je bilo njeno geslo. Zvesto je služila Bogu, vsako nedeljo je redno že v zgodnjih urah hitela v cerkev. Tako je zapustila vsem najlepši zgled. Ob grobu ji je spregovoril poslovinne besede domači g. župnik. Na njeni zadnji poti jo je spremlil tudi njen sorodnik g. dr. Trstenjak iz Ljubljane, domači g. p. Angelus Sattler iz Škofje Loke in g. kaplan Pekonja poleg mnogo drugih ljudi. Ni še minilo dve leti, kar je umrl njen mož. Bog naj bo rajnici milosten plačnik! — Žalujočim ostalim naše sožalje!

Umrla je pri Sv. Trojici v Halozah Neža Muršek, rojena Bedrač iz Dolene. Prvi petek v mesecu so ji zazvonili duhovski zvonovi mrtvaško pesem, njej, ki je pobožno vedno doživljala pobožnost Srca Jezusovega.

Brat našega prevzvišenega škofa na zadnji poti. Zadnjič je poročal »Slov. gospodar« o smrti Antona Tomažiča, brata našega škofa in očeta g. žičkega župnika. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal pogreb v Žičah. Pogrebel so prišli od blizu in daleč. Največ jih je seveda bilo iz Žič in sosednjih Loč. Tudi 17 duhovnikov z bratom, Prevzvišenim lavantinskim nadpastirjem, ga je spremlilo na zadnji poti. Velikasten pogreb! Žal, da ga sin ni mogel spremljati, ker je hudo preizkušen po težki bolezni, ki ga priklopa na posteljo. In to je pokojnega skrbelo. Sam je potožil zdravniku g. dr. Ankerstu iz Loč: »Ali bom res moral umreti? Pa vendar sedaj ne bi rad še umrl, saj me sin ne bo mogel niti pokopati.« Našega Tonča ni več med nami. Ko so sončni žarki na pustni torek najlepše ogrevali božjo njivo v Žičah, je jemal slovo od nas. Ob poslovinnih besedah Prevzvišenega ni ostalo nobeno oko suho. Pa zvoki žalostink, ki so jih zapeli domači pevci pod vodstvom organista g. Čupka iz Poljčan, so rezali v srce. Tako se poslavljajo iz tega sveta pravičniki! In rajni je bil mož molitve. Zato smo prepričani, da mu je Vsemogočni že obilen plačnik. Saj je zadnja leta toliko trpel zaradi nahuhe in kako voljno ter je iskal tolažbe in olajšanja le v svojem Bogu. Spavaj sladko in

»Tu mora ostati vse, kakor je! Nobeden naj se ne gane od tod! Ti pa,« se je obrnil na občinskega moža, »pojdi po orožnike! Hrust pa naj pošlje po zdravnika!«

»Po duhovnika je treba, Tinča je treba prevideti,« je dejal Judež in pokazal na Tinča, ki je hropel na tleh.

Ne da bi se kaj zmenil za župana, je Judež odhitel po gospoda. Župan je nagrbnčil čelo in je vprašal strogo:

»Kako se je zgodilo?«

»Za dvajset dinarjev je šlo,« je povedal Pušnik ves skosen, »nekdo jih je z mize pobral.«

Mrkačev Luka se je zadril vmes:

»Migec je vsega kriv, on je ščul. On je pocopral, da je prišel denar v moj žep.«

»Kje je Migec?«

Vsi so se ozrli. Toda »copnik« se je že koj spočetka, ko so se začeli tepsti, pobral in se odrezal po vasi dol. Ker ga ni bilo, je župan pogledal okoli sebe in je vprašal:

»Kdo je Tinča z nožem? Judež?«

»Ne! Ne!« se jih je več oglasilo, Pušnik pa je povedal:

»Ko je Judež prišel, je bil Tinč že zaboden. Judež je hotel prepričati pomliti, pa je prišel prepozno.«

»Tisti, ki je Tinča zabodel, naj se javi! Dolžnost je, da se javi. Hočem vedeti, kdo je bil,« je pozival župan strogo.

Vsi so molčali, nihče se ni zmežil.

»Torej skriva se tudi še? Se bo že našel... Vprašaj Tinča!«

Mrkačev Luka se je sklonil k svojemu prijatelju, pa ni mogel iz njega nič spraviti, ker je Tinč težko hropel.

Tedaj se je vrnil Judež s kaplanom. Duhovnik je pokleknil k ranjencu in je brž spoznal, da je njegovo življenje pri kraju. Naglo ga je del v poslednje olje in nekaj minut nato je Tinč izdihnil. Njegova smrt je pretresla vse. Stali so nemo okoli mrljica. Vtem sta prišla dva občinska moža, gostilničar in orožnik. Župan in orožnik sta začela strogo zasliševanje, pa nista mogla dognati, kdo bi bil morilec.

»Vsi naj pokažejo nože! Bomo videli!« je zapovedal župan, glas pa se mu je tresel.

Nadvorski Peter je sveto zatrjeval, da ni imel noža pri sebi, prav tako tudi Ladrar. Končnikov Jur in Mrkačev Luka sta pokazala svoja noža, na teh ni bilo nobene sledi o krvi. Meleznik pa je s tresočo se roko iskal po hlačah, pa ni našel drugega ko prazno nožnico.

»Tu je Meleznikov nož, tu pod klopjo leži,« je zavpil Mrkačev. »Saj sem rekel, da je Meleznik Tinča zaklal — saj sem videl.«

(Dalje sledi)

li so več jarkov, ki so odvajali vodo. Ko je vodna gladina globoko padla, so zagledali lesene stebre, ki so štrleli iz vode. Kmetje so najprej menili, da so to ostanki kakega starega gozda. Na prigrvarjanje kastrojskega škofa so poklicali znanega grškega arheologa (raziskovalca) Keramopulosa iz Aten, ki je dognal, da so to ostanki starega grškega mesta Lymnes-Komo, ki ga je popisal že zgodovinar Tukidides.

V tibetski (v osrednji Aziji) prestolnici Lhasi oddajajo župansko mesto vsako leto v prvih 23 dneh na javni dražbi. Kdor si kupi ta položaj, sme mestu vladati in ga upravljati, kakor se mu zdi. Med drugim lahko obdrži ves denar, ki ga pobere s posebnimi davki in globami.

mirno čista in blaga duša! Preostalim domačim in sorodnikom naše sožalje!

Spoštovan in ugleden gospodar umri na Polzeli. Prejšnji teden so oznanili polzelski zvonovi, da je umrl zelo spoštovani in ugledni gospodar Anton Kolšek. Pokojni je bil zelo umen kmetovalec in dober svetovalec v vseh stvareh. Njegova hiša je bila vedno odprta siromakom. V hišo so prihajali samo katoliški časopisi, med njimi tudi »Slov. gospodar«. Kako priljubljen je bil med občani, je pokazal njegov pogreb. Na čelu spreveda je korakala četa gasilcev s praporom in s tem izkazala zadnjo čast svojemu dolgoletnemu članu. Ob odprtem grobu se je najprej poslovil od rajnega domači g. župnik Andrej Pirc. V pretresljivih besedah nam je opisal življenje tega katoliško-značajnega in globokovernega moža. Kot odborniku občine in posojilnice se mu je zahvalil g. župan Pongrac Turnšek. Njegov govor, s katerim je podal vse zasluge za občino in posojilnico, je privabil vsem navzočim solze v oči. Tov. Dušič pa se je blagopokojnemu zahvalil v imenu ločiske gasilske čete, pri kateri je vodil od ustanovitve blagajniške posle. Tudi cerkveni pevski zbor je svo-

jemu bivšemu pevcu zapel na domu in ob grobu žalostinko. Poštenemu in vernemu možu želimo, da bi užival večno plačilo — žalujočim ostalim pa naše sožalje!

Zgleden slovenski mož je umrl pri Sv. Rupertu nad Laškimi. V Malibrezu je 28. februarja zaspal v Gospodu Alojz Gunzek v 59. letu starosti. Tiho in skromno, a srečno je živel ta vrli oče in gospodar v sredi svoje vzorne družine. Bil je v resnici zgleden slovenski mož: vsako prvo nedeljo v mesecu si ga kot uda Apostolstva redno videl pri božji mizi, kamor je vodil tudi vso svojo družino. V težavnem kraju leži njegovo skrito posestvo, a je bilo vedno vzorno obdelano: pravi raj je bil Gunzekov hribček vsako pomlad, ko so številna, čedna, skrbno vzgojena drevesa v svoji cvetni obleki vabila pridne čebelice — Gunzekove čebelice — na sladko pašo. Vzorno kršćansko je vzgojil skrbni oče ob strani enako mu vrle žene, sedaj žalujoče vdove, svojih šest otrok; dva sta umrla v rani mladosti. Trajen pred Bogom in pred vsemi pravičnimi ljudmi bo spomin vrlega gospodarja! Dobri oče, sveti Ti večna luč, odpodij si od svojih zemeljskih trudov!

## Dopisi

### Pohorje

Sv. Martin na Pohorju. Tudi mi smo obdarili revne otroke. Skupno je bilo nabranih 13.500 din. Otok je bilo obdarovanih nad 120. Vsem darovalcem najlepša hvala! Prosim, da bi se naših revnih otrok spomnili tudi v bodoče. Bog plačaj!

### Dravsko polje

Sv. Lovrene na Dravskem polju. Naši sosede od St. Janža na Dravskem polju so nam v zadnjem »Slov. gospodarju« stali javno vprašanje. Ker smo namreč pred par tedni v nedeljskem »Slovenecu« pisali, da je videti, da so pri nas ženinini na karte, ker je tako malo porok, so porabili to priljubljenost in nas sprašujejo, ali so pri nas tudi neveste na karte. Ženinov imajo namreč preveč pri njih, nevest pa premalo. Odgovorimo jim naj z dodatkom, ali bi tudi zanje imeli kaj nevest. Naš odgovor bo imel toliko točk, kolikor mora imeti deklet lastnosti, da lahko postane nevesta, namreč — kot veste — pet, z dodatkom pa še eno zraven. Prvič: ženinini so res na karte. Toda znano je, da nekateri takih kart sploh ne dobijo, drugi pa tudi na karte nič ne dobijo. Drugič: če ženinini nimajo neveste, je to vsekakor tak zakonski zadržek, da niti v Rimu ne morejo dati spregleda. To velja povzroč, naj so že kje ženinini na karte ali še ne. Tretjič: dekletom lovrenške fare ni vseeno, če skočijo angelu na perutnice ali vragecu na roge. Saj vedo, da mora deklet pustiti bodočega »človeka na kartec« sedem let, da se smuka okoli nje, preden ga sploh pogleda... Četrto: pri nas se morajo pravi ženinini in neveste vsaj eno leto iskati pri — večernicah! Kdor na pravem kraju išče, najde... Petič z dodatkom: nič prav nam ne ugaja, če hoče kdo z nami o prepovedanem času obhajati »slovesne« ženitve kot

so ženitve po časopisih. Kjer se po časopisih ženijo, tam že večkrat drugi dan pojejo: »Včeraj smo se oženili, danes nas že griva...« Drugi dodatek: naša kri alcer ni igrača, vendar iz prijaznosti nismo rekli čisto »ne«. Zatenkrat bomo samo opazovali, in sicer že koj prihodnjo nedeljo, dne 9. marca, ko pridete k nam igrat neoženjenega roparja »Guzaja«. Pridni bodite, na veselo svidenje, pa oglasite se še kaj! — Lovrenčani.

### Ptujsko polje

Sv. Marjeta nižje Ptuja. Pri nas je bila v tem predpustu glavna sezona za gostije, vendar v nekaterih vaseh ni bilo nobene. Zato so morali dotični vaški fantje na pust »vleči kopanjor«, kakor pravijo po domače temu običaju. So vsaj tako marsikje po cesti razrinili blato, da ga ne bo treba strugati, ker za to žal itak nimajo dovolj smisla. Pravijo, kateri so zdaj v predpustu zamudili ženitev, da bo to v bodoče laže in enostavnejše, ker bodo »enotne« neveste; torej ne bo izbire. A ženinini pa bodo na karte, ker bodo najbrž v poletnem času več fantov poklicali na orožne vaje. — Razni lesni trgovci in prekupčevalci v zadnjem času kaj pogosto hodijo okrog in bodo menda vse pokupili, kar je količjak vrednega. Z ozirom na gospodarsko plat in narodni porast bi za bodočo morala oblast sečnjo in izvoz lesa zabraniti. Saj se v bodoče ljudje ne bodo mogli več ženiti, ker ne bo lesa niti za zakonske jarne in za zakonske križe. Medu pa že tako ni par let, da morajo ljudje na »suho« kašljati, kaj šele, da bi si sladili in mazali zakonske križe.

### Slovenske gorice

Sv. Marjeta ob Pesnici. Pred kratkim smo dobili novo učiteljico, tako da je zdaj na naši šoli osem

učnih moči. Želeli bi tudi dobro možko moč, ki bi poleg šole delovala tudi v naših organizacijah.

Apače. Dobili smo občinski prehranjevalni odbor, ki ima nalogo, skrbeti za oskrbo moke in kruha za ono prebivalstvo, ki samo ne obdeluje nič ali pa obdeluje premalo polja. Predsednik odbora je župan g. Franc Režonja iz Vratje vasi, člani pa so sledeči: šolski upravitelj v Apačah g. Šnuderl, upravitelj Mešnovih posestev g. Pajdaš, mlinar g. Grosman in trgovec g. Stanic. Gospodarske sposobnosti imenovanih so nam poročstvo, da v poštev prihajajoče prebivalstvo s ozirom na predpisano uporabljivo količino moke, oziroma kruha pomanjkanja ne bo trpelo.

Apače. Iz tukajšnje deške šole je premeščen v Loče pri Poljčanah učitelj g. Franc Lobnik. Radi svoje družabnosti je bil zelo priljubljen.

Stogovci. Na tukajšnji osnovni šoli bo kmalu nastopil svoje prvo službeno mesto učitelj g. Ivan Knez. Želimo, da bi se med nami prav dobro počutil.

### Slovenska Krajina

Murska Sobota. Prejšnjo nedeljo je imela naša gasilska četa dobro obiskani občni zbor, ki ga je vodil predsednik g. Benko st. Odbor je z malimi spremembami ostal isti. Najvažnejši sklep skupščine je bil — graditev novega gasilskega doma, ker dosedanjí nikakor več ne odgovarja stvarnim potrebam. — Nujno potrebna bi bila tudi graditev novega kolodvora, ker sedanji nikakor ne more zmagovati tolikga prometa in tudi ni niti najmanj v okras prekmurski metropoli. — V našem okraju smo preteklo leto zakadili skoraj za 5 milijonov dinarjev, kar znaša približno 100 din na vsakega človeka. — V naši šolski kuhinji dobiva vsako jutro 60 otrok brezplačen zajtrk, vendar pa je to število še premajhno, ker je še precej siromašnih otrok, ki zajtrka ne dobijo in jim ga dom tudi ne more nuditi, zato bi bilo potrebno, da bi se premožnejši Sobočani zganili in to potrebno ustanovo podprli.

Petanjci. Kraljevska banska uprava v Ljubljani je razpisala za regulacijo Mure na odseku Petanjci—Veržej javno pisмено ponudbeno licitacijo, ki se bo vršila 10. t. m. ob 11. uri dopoldne v prostorih tehničnega oddelka banske uprave. Natančnejša pojasnila daje banska uprava in terenska tehnična sekcija v Radgoni. — Pred kratkim je bil naš brod prodan. Kupila ga je občina Murski Križevci v Medjimurju. Sedaj, ko je voda v strugi narasla, so brod razstavili ter sestavne dele naložili v dva velika čolna, ki sta jih odpeljala v M. Sredlšče, kjer bo zopet služil svojemu namenu.

Dankovci, občina Pečaroveci. V naši vasi je nastal velik halo, ko so prišli celo orožniki iz Murske Sobotice in naredili preiskavo pri Kolomanu Cuk, skoraj največjem posestniku. Našli so bicikle v gorcih in v gnoju. Krivci takoj seveda niso priznali, da imajo kolesa zakopana, pa se je orožnikom le posrečilo, da so prišli na sled. Tudi pri nekem drugem posestniku so našli kolo. Pri dveh hišah so našli tudi kreslinike, enemu so odnesli orožniki iz Puconec revolver, zopet pri drugem so našli ukradeni blago, ki je prišlo celo od vojakov. Kolesa je bajte kradel nekdo iz Markiševca, pa jih je spraviljal v Dankovce. Vsi prizadeti so

Vrana — nosilka žalostnih vestí? O vrani, ki bi naj oznanjala sneg, kroži v slovanskih literaturah mnogo neugodnih vestí. Njeno krakanje pomeni navadno žalost in nesrečo. Neka pravljica pripoveduje, da so vrane hčerke starca, ki živi v globoki votlini v gori in zapljuje v svojih knjigah vse, kar se zgodi. Vrane letajo daleč po širnem svetu in kar vidijo ali zvedo, mu pripovedujejo ponoči, on si pa vse skrbno zabeleži. Vrana baje ne priklie samo snega, temveč tudi dež. Že Virgil (rimski pesnik) pravi v svojem stihu: Tudi zla, vrana že s samim krakanjem priklie dež. Po stari češki vraži pomeni vranino krakanje nesrečo. Gorje baje človeku, nad katerim zakraka vrana. Vrana izda tatu in ukradeno

Januš Golec:

### Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Čolni šestih mlinov niso zadostovali, da bi nosili in vzdržali težo težkih topov. Da so dvignili nosilno moč čolnov, so se poslužili svežih kož od bikov in volov, katere so skrbno sešili, jih napihili s pomočjo kovaških mehov ter jih pritrdili v dveh vrstah na levo in desno ob čolnih. Les za vezanje čolnov so naropali zopet na mariborskem pristanu.

Leto 1532. je obetalo zelo bogato vinsko trgatve. Iz koroške dežele in Dravske doline so bile prepeljane v Maribor po Dravi cele zaloge močnega macesnovega lesa za vinske stiskalnice. S temi zalogami so šli Turčini in so bile kakor nalašč za glavne veznike preko čolnov. Kakor danes, je bilo tudi tedaj po mariborski okolici dovolj desk.

Z gradnjo zasilnega mosta so pričeli 16. septembra, gotov pa je bil 18. septembra. Ta dan so prekoračile most čete bosanskega ter mostarskega paše. Naslednji dan jim je sledil veliki vezir Ibrahim paša s svojimi vojaki in

20. septembra na vse zgodaj zjutraj sultan Sulejman z jedrom armade. Do noči je trajal pohod glavnih sil. Na mostu je nastala taka gneča in prerivanje, da je precej vojakov popadalo v Dravo ter utonilo.

Graditelj mosta, veliki vezir, je prevzel radi nesreč nadzorstvo nad preходом in je vzpostavil z največjo težavo red. Zjutraj 21. septembra so bili vsi muslimani preko Drave, popoldne so most razdrli in nastopili umik ob Dravi proti vzhodu.

### V Rušah pred odhodom za Turški zid

Rušani s številnimi begunci so zasledovali z največjo napetostjo prihod Sulejmanove armade pred Maribor in oblego mesta. Ob silovitem grmenju topov so trepetali, visoko proti nebu valeči se dim jim je oznanil, da mestu najbrž slaba prede. Ako bo padel dobro utrjeni Maribor, tudi Turški zid ne bo kos ogromni premoči. Sigurno je bilo, da se sultan ne bo zadovoljil samo z zavzetjem obdravskega mesta, gotovo bo hotel izropati Ruše in razdreti zid, kateri je doslej tolikanj trdovratno kljuboval vsem manjšim napadom bosanskih tolovajev.

Ko so pa opazili tekanje turških pionirjev ob Dravi pri Viltušu, je bilo čisto jasno, da turška glavna vojska Ruš ne bo izpustila. S strahom so zasledovali gradnjo mosta. Ogleđniki so jim vsak čas javljali, kako daleč je že napredovala premostitev in kdaj se bo treba zateči za z vsem dobro oskrbljeni Turški zid.